

Branco e negro (*Texto íntegro*)

Home e muller vestidos de branco e negro. Sala de espera con dúas sillas.

EL - (*Incómodo*) Vai calor, ¿eh?

ELA - 1300.

EL - ¿Cómo?

ELA - 1300º aí dentro...

EL - ¡Ah, si...! Iso lémbreme a cola do pan...

ELA - ¿Que?

EL - Tamén vai calor... o forno, xa sabe, e hai que esperar... claro que de pé... e alí fáiseche a boca auga...

ELA - ¡Aah! (*Rompe a chorar*) ¡Auga!

EL - ¿Quere beber?

ELA - Non somos máis que auga...

EL - É bo chorar.

ELA - Nun 80%...

EL - O que faga falta.

ELA - Un 80% de nós é auga...

EL - Non crea que non o intento...

ELA - Tódolos días...

EL - Pero non podoo...

ELA - Tódolos días ás 5 da tarde...

EL - ¿Ás 5?

ELA - Despois do café.

EL - ¿O café?

ELA - Choro...

EL - ¿Sempre?

ELA - Era o seu costume...

EL - ¿Tamén choraba?

ELA - El non (*Moi seria*)

EL - ¿O seu home?

ELA - (*Asente*)

EL - (*Achégase a proscenio*) ¡Aah, non podo...!

ELA - ¿Que lle pasa?

EL - Que non irrita nada.

ELA - ¿O que?

EL - O fume... nin para chorar vale... esta fumata.

ELA - ¿Aínda segue?

EL - Non contamina nada.

ELA - Dixeron que era inocuo...

EL - Estéril...

ELA - Inmaculado...

EL - Puro.

ELA - Branco...

EL - E inodoro (*Cheira*) Pois non... non cheira nada...

ELA - ¡Ai, tecnoloxía alemana...! ¿Canto faltará?

EL - Non sei. Se cadra un 5 ou un 10%.

ELA - ¡Ai, é terrible!

EL - Unha película mala.

ELA - Un pesadelo.

EL - Quero dicir que nas películas malas coñécese o final desde o comezo... e aquí o final non hai quen o cambie... pero nas consultas dos médicos... iso é outra cousa... ¡que suspense...!
¡Aah! Nada (*Intenta chorar outra vez*) Levo acumulando tanto que...

ELA - ¿A súa muller?

EL - (*Asente*)

ELA - ¡Estaba enferma?

EL - Nas últimas semanas.

ELA - Coma el.

EL - Malas dixestións.

ELA - E logo os intestinos...

EL - Foi doloroso.

ELA - Foi moi rápido.

EL - Era tan guapa e delgada...

ELA - Era tan forte...

EL - E tan delicada

ELA - E tan cariñoso...

EL - E tan disposta...

ELA - Tan baril.

EL - Tan discreta.

ELA - (*Chorando*) ¡Ai, como amaba!

EL - Como se entregaba...

ELA - ¡Con que paixón apertaba...

EL - Como bicaba...

ELA - Con que furor.

EL - Con que ardor... Teño a sensación de que xa nos coñecemos...

ELA - 1300.

EL - ¿Como?

ELA - A 1300ª non queda nada.

EL - Nin rastro.

ELA - Nada.

EL - ¿Que son os ardores do amor comparados con isto?

ELA - Nada... ¡Aah!

EL - Sen embargo,... Nada... non me sae... e iso que a ocasión...

O altofalante interrompe o diálogo. É unha voz neutra, serena....

ALTOFALANTE - Por favor, número 5735 pase pola porta unha...

EL - Ese son eu...

ALTOFALANTE - Por favor, número 6924 pase pola porta dúas.

ELA - Esa son eu... (*Mirando o número que saca do peto*)

Ámbolos dous diríxense cara ás portas laterais de maneira que chocan ó cruzarse no centro.

OS DOUS - ¡Perdón!

Saen. Uns segundos despois volven entrar cada quen cunha urna funeraria nas mans e preséntanse.

EL - A miña muller...

ELA - O meu home...

Chocan as urnas a modo de saúdo.

EL - Encantado.

ELA - Encantada...

EL - (*Mirando o reloxo*) Xa ve, dúas horas.

ELA - ¡Ai, en tan pouco tempo...!

EL - Xa o dixo o cura... "En dúas horas aquí facemos o que a natureza fai en 20 anos..." ¿Qué vai facer con el?

ELA - Non sei, se cadra deixareino na librería da casa... ¡Gustábanlle tanto os libros!

EL - Ocupa tan pouco.

ELA - ... Ou gardalo nun nicho...

EL - É tan práctica.

ELA - Semella un xarrón...

EL - ¡Ai, era coma unha flor!

ELA - ... Ou espallalo na area...

EL - ¿Na area?

ELA - Si... tal vez nun recuncho da praia...

EL - (*Agre*) A ela tamén lle gustaba a praia...

ELA - Ben, xa rematou todo...

EL - Foi un pracer...

Volven chocar as urnas, logo rectifican e chocan as mans. Cando están a piques de saír. EL observa a etiqueta da súa urna...

EL - ¡Pedro!

ELA - ¿Que?

EL - *(Horrorizado)* ¡Pedro Caldas! ¿É o seu home?

ELA - ¿Cómo o sabe...? *(Mira tamén ela a súa urna)*. Amalia Tórrida... ¿é a súa muller...?

EL - ¡Pedro!

ELA - ¡Amalia!

Deixan caer as urnas. As cinzas esparéxense polo chan.

EL - ¡Ei!

ELA - ¡Ela!

Recollen como poden o contido das urnas que semella mesturarse. Intentan disimular.

EL - Confundíronse.

ELA - Equivocáronse.

OS DOUS - ¡Que desgraciada coincidencia...!

ELA - ¿Coñecía ó meu home?

EL - De vista... Grandón el, ¿non?

ELA - Algunha vez vira a ela... branca de tez, ¿non?

EL - Estaba moi consumida...

ELA - Entendo.

EL - 40.000, supoño.

ELA - ¿Como dí?

EL - O prezo que lle deron.

ELA - ¡Ah...! 40, si, creo...

EL - ¡Ha! Os médicos cobraban menos...

ELA - Aquí non hai diferencias...

EL - Claro que xa non haberá máis consultas.

ELA - Nin de clases...

EL - Nin máis salas de espera...

ELA - Nin de sexos... nin...

EL - Pero si de peso...

ELA - Ó final somos todos iguais... gran máis, gran menos...

EL - Confúndese vostede... Os nenos menores de 6 anos levan desconto, ¿sabe?

ELA - ¿Tamén aquí?

EL - Unto sobre a tixola...

ELA - ¿Que? (*Desconcertada*)

EL - Ata os 6 anos a penas teñen ósos, ¿entende? Unto sobre a tixola... a urna baleira, señora... É tan desagradable para os pais... o cura aconsella que non veñan con nenos...

ELA - Desde logo non é un lugar axeitado para esa idade...

EL - 35 tiña ela.

ELA - 37 tiña el.

EL - 1300.

ELA - Non queda nada.

EL - Era tan fráxil.

ELA - Era tan atento.

EL - Era tan pálida.

ELA - E el tan moreno...

EL - ¡Branco e negro!

ELA - ¿Como?

EL - Observe (*Abre a súa urna*) ¿Ve ese puntos brancos? Son os ósos... A 1300º todo se evapora... as vísceras licúanse... a caixa desfai e só quedan os ósos... Branco polos ósos...

ELA - ¿E ese puntos negros?

EL - Negro polo cerebro... ela non tiña moito... se me permite... (*Colle a urna dela, mete un bolígrafo e remexe nas cinzas con el*). Eses puntos negros, gordos, son o cerebro... que se vai reducindo pouco a pouco coma unha pasa... O seu home tiña máis cerebro...

ELA - O importante non é o tamaño.

EL - Ela non pensaba o mesmo...

ELA - A algúns redúceselle en vida.

EL - Era tan inxenua...

ELA - Tiña unha intelixencia negra...

EL - Pero non me fixeron desconto...

ELA - ¡Amalia!

EL - ¡Pedro...!

ELA - ¡Ah, como amaba!

EL - Non podo chorar...

ELA - Tódolos días ás 5 da tarde...

EL - Saía da casa...

ELA - Despois do café.

EL - ¿A onde vas, Amalia? Preguntaba eu...

ELA - A traballar, dicíame Pedro.

EL - A dar unha volta contestaba ela...

ELA - Tódolos días ás 5 en punto da tarde...

EL - Coma se entregaba detrás das canas.

ELA - El enriba dela.

EL - Ela debaixo... na area.

ELA - El enriba dela... Branco e negro...

EL - Eu detrás dun carballo.

ELA - Eu detrás dun castiñeiro.

EL - ¿Era vostede a que asomaba...?

ELA - ¡Iolanda Fontes...! ¿Era vostede o que se agachaba?

EL - Benxamín Seco. ¡Amalia!

ELA - ¡Pedro! Como choraba eu de rabia.

EL - ¡Ai!, como me aguantaba eu... Era tan grande e tan forte...

ELA - Era tan fráxil ela.

EL - Pero ben que aturaba o corpo del...

ELA - ¡Aiii! Era ela.

EL - ¡Aiii! Era el.

Os dous remexen cada vez con máis forza no interior das urnas, salpicando as cinzas polo chan.

OS DOUS - Queimados polo sol... sobre a area...

ELA - Despois do café.

EL - É tan inocuo...

ELA - Tecnoloxía alemana... e os alemáns disto si que entenden...

EL - É como azucre... Poderíase botar no café... Inofensivo...

ELA - Unhas gotas no café pasan inadvertidas...

EL - (*Cómplice*) ... Unhas gotas que se mesturaban nas súas linguas...

ELA - Un bo invento...

EL - Non queda nada....

ELA - Nin virus.

EL - Nin bacterias...

ELA - Non era máis que auga... o 80%...

EL - A 1300º...

ELA - Nada.

EL - Nin cheira... Branco coma a fariña do pan...

ELA - Como a area da praia...

EL - Negro coma a noite negra...

ELA - Estéril.

EL - ¿Sabe?, esperaba un neno.

ELA - ¿Amalia?

EL - E Pedro...

ELA - Nin rastro.

EL - Fume branco...

ELA - ¡Ai!, que son aqueles ardores comparados con isto.

EL - En catro semanas pódese facer o que a natureza tardaría 30 ou 40 anos... Non aturo as salas de espera...

ELA - ¿Un café...?

EL - Sen gotas.

ELA - Por suposto...

EL - ¿E despois..?

ELA - Despois está a praia... as canas... e eles mesturados ás 5 da tarde...

EL - Si, espallados ó vento.

© 2006 Biblioteca Virtual Galega